

Niech A będzie przekształceniem liniowym, e_1, e_2, \dots, e_n bazą w R , a $[a_{ik}]$ macierzą przekształcenia A w tej bazie. Niech

$$x = \zeta_1 e_1 + \zeta_2 e_2 + \dots + \zeta_n e_n, \quad (1)$$

$$Ax = \eta_1 e_1 + \eta_2 e_2 + \dots + \eta_n e_n. \quad (2)$$

Wyrażmy współrzędne $\eta_1, \eta_2, \dots, \eta_n$ wektora Ax przez współrzędne $\zeta_1, \zeta_2, \dots, \zeta_n$ wektora x . Mamy

$$\begin{aligned} Ax &= A(\zeta_1 e_1 + \zeta_2 e_2 + \dots + \zeta_n e_n) = \\ &= \zeta_1(a_{11}e_1 + a_{21}e_2 + \dots + a_{n1}e_n) - \\ &\quad + \zeta_2(a_{12}e_1 + a_{22}e_2 + \dots + a_{n2}e_n) + \\ &\quad \dots\dots\dots \\ &+ \zeta_n(a_{1n}e_1 + a_{2n}e_2 + \dots + a_{nn}e_n) = \\ &= (a_{11}\zeta_1 + a_{12}\zeta_2 + \dots + a_{1n}\zeta_n)e_1 + \\ &\quad + (a_{21}\zeta_1 + a_{22}\zeta_2 + \dots + a_{2n}\zeta_n)e_2 + \\ &\quad \dots\dots\dots \\ &\quad + (a_{n1}\zeta_1 + a_{n2}\zeta_2 + \dots + a_{nn}\zeta_n)e_n + \end{aligned}$$

A zatem, porównując to ze wzorem (2), otrzymujemy

$$\begin{aligned}\eta_1 &= a_{11}\zeta_1 + a_{12}\zeta_2 + \dots + a_{1n}\zeta_n, \\ \eta_1 &= a_{21}\zeta_1 + a_{22}\zeta_2 + \dots + a_{2n}\zeta_n, \\ &\dots\dots\dots \\ \eta_1 &= a_{n1}\zeta_1 + a_{n2}\zeta_2 + \dots + a_{nn}\zeta_n.\end{aligned}$$

lub krócej

$$\eta_i = \sum_{k=1}^n a_{ik} \zeta_k. \quad (3)$$

Tak więc jeżeli przesłalcenie liniowe A ma w danej bazie e, e, \dots, e macierz $[a_{ik}]$, to wektory bazy przekształcają się za pomocą kolumn tej macierzy (wzór(3)), a współrzędne dowolnego wektora x za pomocą jej wierszy (wzór(3)).

3. Dodawanie i mnożenie przekształceń liniowych. Przekształcenia liniowe można dodawać i mnożyć.

OKREŚLENIE 2. *Iloczynem przekształceń liniowych A i B nazywamy przekształcenia C polegające na kolejnym najpierw przekształcenia B , a następnie przekształcenia A .*

Inaczej mówiąc: $C = AB$ oznacza, że dla każdego x jest $Cx = A(Bx)$.

Iloczyn przekształceń liniowych jest przekształceniem liniowym, tj, spełnia warunki 1° i 2°. Rzeczywiście,

$$\begin{aligned} C(x_1 + x_2) &= A[B(x_1 + x_2)] = A(Bx_1 + Bx_2) = \\ &= ABx_1 + ABx_2 = Cx_1 + Cx_2 \end{aligned}$$

Pierwsza równość napisaliśmy na podstawie określenia iloczynu, drugą na podstawie własności 1° dla przekształcenia B , trzecią na mocy tej samej własności dla przekształcenia A i wreszcie czwartą znów na mocy określenia iloczynu.

Analogicznie wykazuje się, że $C(\lambda x) = \lambda Cx$

Jeżeli E jest przekształceniem jednostkowym, a A dowolnym przekształceniem, to łatwo sprawdzić, że

$$AE = EA = A.$$

Jak zwykle, określamy potęgi przekształcenia A :

$$A^2 = A * A, \quad A^3 = A^2 * A, \quad \dots$$

Tak jak dla liczb określamy $A^0 = E$. Jest jasne, że

$$A^{m+n} = A^m * A^n.$$

PRZYKŁAD. Niech R będzie przestrzenią wielomianów $P(t)$ stopnia nie wyższego niż $n - 1$. Określamy w niej przekształcenie D wzorem

$$DP(t) = P'(t),$$

gdzie $P'(t)$ jest pochodną wielomianu $P(t)$. Wówczas dla dowolnego $P(t)$ $D^2P(t) = D(DP(t)) = (P'(t))' = P''(t)$.

Ćwiczenie. Wybierz w przestrzeni wielomianów stopnia nie wyższego niż $n - 1$ bazę podaną w przykładzie 3 ustępu 2 niniejszego paragrafu. Znaleźć w tej bazie macierze przekształceń D, D^2, D^3, \dots

Wiemy, że przy danej bazie e_1, e_2, \dots, e_n każdemu przekształceniu liniowemu odpowiada macierz. Przypuśćmy, że przekształceniu A odpowiada macierz $[a_{ik}]$, przekształceniu B macierz $[b_{ik}]$; znajdziemy macierz $[c_{ik}]$ odpowiadającą przekształceniu $C = AB$. Na mocy określenia macierzy przekształcenia C mamy

$$Ce_k = \sum_i c_{ik} e_i. \quad (4)$$

Dalej

$$ABe_k = A\left(\sum_{j=1}^n b_{jk} e_j\right) = \sum_j b_{jk} Ae_j = \sum_{j,i} b_{jk} a_{ij} e_i \quad (5)$$

Porównując współczynniki przy e_i w równościach (4) i (5) otrzymujemy

$$c_{ik} = \sum_j a_{ij} b_{jk}. \quad (6)$$

Widzimy, że element c_{ik} macierzy C jest sumą iloczynów elementów i -tego wiersza macierzy A przez odpowiednie elementy k -tej kolumny macierzy B . Tak określona macierz